

LEDEN 2025

Tento rok nezačal pro Horizont moc dobře. Pokud jde o penzion, tak jsme řešili náročnou situaci jedné z obyvaterek. O Vánocích upadla a zlomila si ruku. Tu ji v nemocnici zafixovali do ortézy. Hned po novém roce byla na kontrolním rentgenu a na jeho základě bylo rozhodnuto o tom, že operace bude nezbytná.

Na začátku ledna se přestěhovala stálíce a velmi oblíbená klientka stacionáře do pobytového zařízení v Roztokách. Všichni ji měli rádi kvůli její veselé a optimistické povaze. nezvládne.

Přišli jsme ale nejen o ni, ale o další klientku stacionáře. I ona si během svátků

(zrovna na Silvestra) zlomila ruku. Minimálně do vyléčení bude v pobytovém zařízení.

Další, s kým jsme se v lednu loučili, byla kolegyně Lucie. Odcházela asi po 9 letech.

Potřebovala plný úvazek, který jsme ji v Horizontu nabídnout nemohli. Ale i bez ohledu na to bylo patrné, že změnu potřebuje. Práci našla snadno

už na podzim. S koncem ledna ji skončila dvouměsíční výpovědní lhůta a od února nastupuje do nového zaměstnání. S jejím odchodem skončí bohužel také pravidelné čtvrtetní muzicírování. Tady je poslední fotka z této dlouholeté pravidelné aktivity.

Ale přišla i „nová krev“. Stacionář začaly využívat dvě nové klientky. Jedna z nich je

svěrázná dáma, která se o okolí zas tak moc nestará. Klidně se natáhne na kanape bez ohledu na to, co se kolem děje. Dokáže prospat neuvěřitelné množství času, takže si vysloužila přezdívku „Růženka“. Další její vášní je luštění křížovek. I tomu se dokáže věnovat neuvěřitelně dlouho.

No a po delší pauze způsobené nemocí (spíš nemocemi) se vrátila „služebně nejstarší“ klientka stacionáře. Po tak dlouhé absenci tu nenašla hodně lidí, kteří sem chodili během jejích posledních návštěv. V lednu tu byla 4x než zase onemocněla a delší dobu jsme ji neviděli. Ale neztrácíme naději – je to nezmar a věříme, že se k nám zase vrátí.

Tak jako v loňském roce, byla jedna z prvních akcí v Horizontu tříkrálová návštěva Pejšků z Gagarinky. Zazpívali nám pár písniček a pak jsme společně

vyráběli dekorace ze samotvrdnoucí hmoty.

I v tomto roce sem chodí Meginka s Renatou na canisterapii a Katka na cvičení na židlích.

Také pondělní výtvarné díly s Adélou trvají. Ale hodně se rukama dělá i ve středu s Janou. A samozřejmě i úterní pečení. Někdy

Barbora své programy obohatí kulinářskými okénky i v jiné dny. Jednou například s klientkami dělala pizzu.

V lednu jsme tu měli 4 kulturní akce, přičemž jedna byla „spíchnutá“ poměrně narychlo. Tudíž se nedostala ani do Mozaiky ani do našeho měsíčního programu.

Nejdřív přišel Patrik Joo se svými exotickými mazlíčky. Říkal, že nejdřív jezdil s cirkusem, ale poté co jejich principál umřel na covid, se už na turné nevydali. Chovají menší exotická zvířata a objíždějí s nimi školy, školky a domovy pro seniory atd. Patrik přivezl několik druhů ptáků – exotické holuby, včetně nejmenšího druhu, který je velký asi jako náš vrabec. Několik

cizokrajných slepic atd. Největší zájem sklídl překrásně vybarvený papoušek, vakoveverka a opička kosman bělovousý.

Další týden přišel pan Hubert Čížek – dendrolog a cestovatel. Měli jsme ho tu na podzim a tentokrát na své předchozí vyprávění navázal. Pohyboval se s námi po jižní Americe a vyprávěl třeba o tom, jak

obnovovali tamní lesy zlikvidované pastevectvím. Je zajímavé, že odborníci z ČZU jedí do světa učit domorodce hospodařit.

A pátek téhož týdne jsme tu měli zmíněnou nečekanou akci, již byl koncert

písničkáře Martina Hejnáka. Byl nám nabídnut přes organizaci Mise naděje s asi týdenním předstihem. Stihli jsme sice vyvěsit letáčky, ale povědomost nebyla jistě taková, jako kdyby informace o koncertu vyšla v Mozaice. Žánrově to byl trochu risk. Naše seniorky mají nejraději tisíckrát slyšené šlágry, evergreeny a odrhovačky. Zatímco Martin Hejnák zpívá jen svou vlastní autorskou

tvorbu. Ale dámy to zvládly. Poslouchali se zájmem a dotazovaly se, protože tvorba a poetika pana Hejnáka, jsou pro ně poněkud neobvyklé. Jsou zvyklé spíš na epičtější texty a hledají nějaká jasná sdělení místo, aby na sebe nechaly jenom působit určitý slovní obraz a melodii. Ale myslíme, že nakonec se to celé povedlo.

A nakonec měsíce nás po několika letech navštívil jeden z našich oblíbenců Roman Zábrodský. Pomáhal nám jako pečovatel i jako aktivizační pracovník ve stacionáři a má za sebou i několik přednášek pro naše publikum. I tentokrát nás navštívil jako přednášející a povídal nám o svém devítiměsíčním studijním pobytu ve Švédsku. Studuje judaismus na HTF a i jeho

švédské studium se týkalo tohoto oboru. Ale samozřejmě trochu cestoval, a hlavně nasával švédskou atmosféru i životní styl, byť se pohyboval hlavně v mezinárodní komunitě podobně naladěných studentů. Doufejme, že ho ještě nějaký studijní pobyt ve světě čeká a že nám o tom pak zase přijde vyprávět.